

Sygnatura akt VI Ka 198/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **7 kwietnia 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Joanny Szlosar-Meller

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r.

sprawy **W. B., syna A. i G.**

ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 grudnia 2016 r. sygnatura akt IX K 1406/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 198/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 7 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016r., w sprawie o sygn. IX K 1406/16, uznał oskarżonego W. B. za winnego tego, że w dniu 14 września 2016r. w G. na ul. (...) na terenie parkingu Fabryka (...) Sp. z o. o. będąc w stanie nietrzeźwości 0,70 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu prowadził samochód marki C. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a tym samym nie zastosował się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Bytomiu, sygn. akt II K 1317/10, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Nadto oskarżonego zwolnił z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Od niniejszego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 6 kpk w zw. z art. 117 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 140 kpk poprzez zaniechanie zawiadomienia obrońcy oskarżonego o terminie rozprawy, przez co nie mógł on wziąć w niej udziału, a co ograniczało prawo do obrony oskarżonego,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu.

Stawiając takie zarzuty obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Wniósł także o zasądzenie na jego rzecz stosownego wynagrodzenia tytułem pomocy prawnej świadczącej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem II Instancji.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Analizując wyrok pod kątem zarzutów zawartych w apelacji stwierdzić należy, że najdalej idący skutek w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wywarła ta apelacja przez przyzmat jednego zarzutu, dotyczącego naruszenia prawa oskarżonego do obrony (art. 6 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk). Przede wszystkim zasadny jest zatem zarzut co do naruszenia przez Sąd I instancji prawa procesowego.

Zarzut ten, odczytany wraz z uzasadnieniem stanowiska apelującego, w połączeniu z treścią zapisów znajdujących się w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej i protokole rozprawy głównej, należy jednoznacznie określić jako naruszenie art. 6 kpk, stanowiące względną przyczynę odwoławczą z art. 438 pkt 2 kpk, która miała wpływ na treść wyroku.

Odnosząc się do sytuacji procesowej jaka zaistniała przed otwarciem i zamknięciem przewodu sądowego w sprawie, a ma to znaczenie dla oceny zarzutu, przytoczyć należy fakty wynikające z akt sprawy.

Otóż zarządzeniem z dnia 3 listopada 2016r. Prezes Sądu Rejonowego w Gliwicach na mocy art. 81 § 1 kpk w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk wyznaczył dla podejrzanego W. B. obrońcę z urzędu w osobie adw. J. S. w związku z tym, że w toku postępowania pojawiły się wątpliwości co do jego poczytalności. Pomimo tego faktu, obrońca ten nie został na mocy zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy głównej z dnia 15 listopada 2016r. zawiadomiony o terminie rozprawy, w czego konsekwencji nie brał udziału w rozprawie w dniu 20 grudnia 2016r. na rozprawie tej także nie stawił się oskarżony, prawidłowo zawiadomiony jednak o jej terminie. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym obrońca wyznaczony oskarżonemu z urzędu nie został także zwolniony ze swoich obowiązków w trybie art. 79 § 4 kpk. Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 20 grudnia 2016r. Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący.

W tej sytuacji procedowanie Sądu Rejonowego w dniu 20 grudnia 2016r. było obarczone ewidentnym uchybieniem, na moment bowiem prowadzenia rozprawy i ogłoszenia wyroku udziału w rozprawie został pozbawiony wyznaczony oskarżonemu obrońca z urzędu, który dopiero – jak podnosi – w dniu 2 stycznia 2017r. o rozprawie i wyroku uzyskał wiedzę od oskarżonego telefonicznie, następnie tę informację potwierdzając w(...) Sądu Rejonowego w Gliwicach. Tylko zatem ewidentne zaniedbanie i uchybienie w zawiadomieniu o terminie rozprawy obrońcy oskarżonego pozbawiało go udziału w sprawie, powodując tym samym negatywne konsekwencje dla oskarżonego. Wszak słusznie podnosi skarżący, że oskarżony miał prawo w rzetelnym procesie podejmować działania dzięki obecności wyznaczonego obrońcy z urzędu, reprezentującego jego interesy.

Zatem oskarżony został pozbawiony prawa do obrony we własnej sprawie, choć sam z tego prawa zrezygnował, gdyż nieobecność na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016r. była nieusprawiedliwiona.

Powyższe uchybienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego, niezależnie od siły i zasadności pozostałego argumentu apelującego, zawartego w apelacji, formułującego w pozostałym zakresie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten przeprowadzi postępowanie z zachowaniem reguł określających zasady i przebieg procesu karnego, bacząc na konieczność zachowania gwarancji przysługujących stronom. Będzie zatem zobowiązany przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie dowodów istotnych dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie i odpowiedzialności oskarżonego, przesłucha – gdy tylko stawi się i nie skorzysta z przysługującego mu uprawnienia do odmowy składania wyjaśnień - oskarżonego oraz przeprowadzi dowód z zawnioskowanych w skardze świadków. Nadto, w razie ewentualnej wyłaniającej się potrzeby bezpośredniego przeprowadzenia dalszych osób, podejmie w tym zakresie stosowną decyzję procesową. Rozważy także ewentualność odwołania się do normy z art. 79 § 4 kpk, mając w polu widzenia treść sporządzonej opinii sędowo – psychiatrycznej z dnia 17 października 2016r.

Z uwagi na wszystkie powyższe uwagi i ustalenia Sąd odwoławczy, nie przesądzając w niczym przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania.